

Abstrakt

Existuje obecně přijímaný předpoklad, že s klesající velikostí populace se zvyšuje pravděpodobnost jejího vymření, ale není zdaleka jisté, do jaké míry tento vztah opravdu platí v reálných populacích. Studií zabývajících se tímto tématem sice postupně přibývá, ale stále je třeba v bádání pokračovat. Dosavadní výsledky naznačují, že zkoumaný vztah v mnoha případech opravdu platí a přednostně vymírají ty méně početné populace. Přesto však závislost není tak jednoznačná a pevná, jak by se dalo předpokládat. Zároveň je totiž známa spousta výjimek, které dokazují, že nízký počet jedinců nemusí být z hlediska přežívání vždy jen nevýhodou. Takové odchylky z pravidla se objevují jak v paleobiologických pracích, tak mezi současnými populacemi. Ukazuje se například, že takovou speciální výjimku představují masová vymírání, kdy při každém z nich nejspíše platila jiná zákonitost, a při jednom tak byla abundance výhodou a při jiném naopak.

Ve své práci nejprve krátce zmiňuji témata týkající se vymírání obecně a následně se snažím především shrnout dosavadní poznatky o fenoménu velikosti populace v souvislosti s rizikem vymření. Na základě úvah badatelů i pomocí konkrétních případů populací rostlin a živočichů uvádím pohledy na danou problematiku z obou stran, prostřednictvím příkladů pro i proti teoretickému předpokladu.

Klíčová slova: vymírání, velikost populace, ohrožení, ověření, předpoklad, souvislost